

Дамян Дамянов

Среднощна молитва

Събличай се, полека се събличай
със грацията дивна на русалка!
От себе си едно след друго свличай
прикритията нежни, ала малки
на своята плът свенлива, но греховна.
Нима е грях тъй да те гледам, мила?
Нали от този вечен грях любовен
ний всички на света сме се родили?
Нали от този „грях“, така наречен,
започва всъщност нашето начало?
Ако е грях, то този грях е вечен,
безсмъртен като смъртното ти тяло.
И като моето, което те обича,
което тръпне, чака и което...
Събличай се! Полека се събличай,
греха да видя и да го усетя,
в копнежа му да изгоря докрая...
На този свят горчив и толкоз мрачен
по-сладко чудо от това не зная:
жена, която се съблича в здрача...

Събличай се и ми свети със вечност.

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8632>]